

Diaconus cum Subdiacone profunde inclinatus facit Confessionem, cantans:

C onfi- te- or De- o omni-po-ténti, be- átae Ma-ri- ae semper Virgi-ni,
be- á-to Mi-cha- é-li Archán-ge-lo, be- á-to Jo- án-ni Bapti-stae, sanctis Apósto-lis
Petro et Paulo, ómni-bus Sanctis et ti-bi pa-ter, qui- a peccá-vi ni-mis,
co-gi-ta-ti- óne, verbo et ó-pe-re: me- a culpa, me- a culpa, me- a má- xima culpa.
Id-e- o pre-cor be- á-tam Ma-ri- am semper Virgi-nem, be- á-tum Micha- é-lem
Archángelum, be- á-tum Jo- án-nem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum,
omnes Sanctos, et te pa-ter, o-rá-re pro me ad Dó-mi-num De- um nostrum.

Celebrans vertens se ad populum in cornu Evangelii et junctis manibus facit absolutionem, dicens:

Misereá tur vestri omní-potens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Et manu dextera facit signum crucis super eos, dicens:

Indul + géntiam, absolu-tiónem et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípo-tens et miséricors Domi-nus. R. Amen.